

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 24C/118/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110221696
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hrnčiar
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5110221696.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Hrnčiarom v právnej veci navrhovateľa: ŠTROB-SLOVAKIA s.r.o., Neslušská cesta 651, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 390 445, zast. Advokátskou kanceláriou Hagara-Hagarová, s.r.o., Daniela Dlabáča 35, 010 01 Žilina, proti odporcovi: G. I., L.. X.X.XXXX, L. XXX, XXX XX L., občan Slovenskej republiky, zast. Advokátskou kanceláriou s.r.o., V. tvrdého 17, 010 01 Žilina, o návrhu navrhovateľa o zaplatenie 7.172,72 eur s prísl. a o vzájomnom návrhu odporcu o zaplatenie 28.022,84 eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.172,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 6.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet v TATRA BANKA, a.s., číslo 262 453 5336/1100.

Súd vzájomný návrh odporcu o zaplatenie 28.022,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 16.3.2011 do zaplatenia z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.082,32 eur (z toho 430 eur súdny poplatok) z titulu náhrady trov konania do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet advokáta navrhovateľa v TATRA BANKA, a.s., číslo 262 882 3618/1100.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 20.7.2010 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 7.172,72 eur s úrokom z omeškania. Navrhovateľ bol bývalým zamestnávateľom odporcu, pracovný pomer skončil uplynutím výpovednej doby 28.2.2010. Ku dňu 31.12.2009 bola vykonaná inventarizácia skladových zásob v predajni navrhovateľa v Žiline. Bolo zistené, že odporca nariadil tovar, ktorý nebol vyúčtovaný ani odporcom vyfakturovaný. Pritom bol zodpovedný za chod predajne. Navrhovateľ preto tovar fakturoval odporcovi 9 faktúrami z 22.1.2010 so splatnosťou do 5.2.2010. Pôvodne ich fakturoval inými faktúrami, tie však stornoval, pretože zneli na živnosť odporcu a medzi účastníkmi konania nebol obchodný vzťah. Odporca písomne uznal voj záväzok a žiadal buď započítanie pohľadávky alebo sa zaviazal, že sumu uhradí. Navrhovateľ nárok odporcu (mzda a odstupné 5.069,52 eur) uhradil na účet odporcu dňa 7.5.2010. Uplatnil si preto nárok voči odporcovi aj s úrokom z omeškania a trovami konania.

Odporca návrh nespochybňoval a uznával ho. Nijakým spôsobom sa k nemu bližšie nevyjadroval.

Navrhovateľ predložil nasledovné listinné dôkazy:

List navrhovateľa odporcovi zo dňa 25.1.2010, ktorým mu oznamuje, že pôvodné faktúry stornoval, pretože zneli na živnosť odporcu a doručuje mu 9 správnych faktúr na sumu 7.172,72 eur.

9 faktúr č. 2010600011 až 2010600019 zo dňa 22.1.2010 splatných 5.2.2010 na sumy - 1.552,45 eur, 1.659,74 eur, 995,01 eur, 698,53 eur, 303,99 eur, 1.110,04 eur, 343,27 eur, 167,49 eur a 342,20 eur, spolu 7172,71 eur.

Skutkové a právne posúdenie nároku navrhovateľa o úhradu 7172,71 eur:

Tento nárok nebol nikým spochybnený v priebehu celého konania a súd ho považoval za nepochybný a dôvodný. Návrh bol doložený faktúrami, písomným uznaním odporcu a preto súd nárok posudzoval aj s prihliadnutím na § 120 ods. 3 OSP. Preto aj súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému však včas podal odporca odpor a došlo k jeho zrušeniu.

Podľa § 120 ods. 2 a 3 OSP: (2) Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí. (3) Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Keďže medzi účastníkmi konania bol pracovno-právny vzťah, súd posúdil nárok navrhovateľa podľa § 222 Zákonníka práce (Bezdôvodné obohatenie): (1) Ak sa zamestnanec bezdôvodne obohatí na úkor zamestnávateľa alebo ak sa zamestnávateľ bezdôvodne obohatí na úkor zamestnanca, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodné obohatenie na účely tohto zákona je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (3) Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na čí úkor bol získaný. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. (4) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, ak ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. (5) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil. (6) Vrátanie neprávom vyplatených súm môže zamestnávateľ od zamestnanca požadovať, ak zamestnanec vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené, a to v lehote do troch rokov od ich výplaty.

Nebol zrejmy žiaden právny dôvod vyplývajúci z pracovno-právneho vzťahu, na základe ktorého by mal odporca nariadiť odber tovaru zo skladu zásob (napr. obchodnému partnerovi navrhovateľa alebo na dielo navrhovateľa). Preto bolo namieste sa domáhať vydania obohatenia a ak to nebolo možné fyzickým vrátením odobratého tovaru, bolo oprávnené domáhať sa finančného plnenia. S tovarom disponoval a je nevýznamné, či si ho nechal pre svoju potrebu alebo ho predal a pod. Navrhovateľ nešpecifikoval skutkovo svoj návrh ako náhradu škody (resp. schodok na zverených hodnotách), súd sa posúdením z tohto hľadiska nezaoberal.

Súd priznal aj úroky z omeškania navrhovateľovi. Na tieto má navrhovateľ právo najneskôr odo dňa nasledujúceho po splatnosti, kedy svoj nárok fakturoval, resp. kedy ho uplatnil s príslušnou lehotou na zaplatenie sumy. Súd potom nepotreboval skúmať, kedy prvýkrát mohol navrhovateľ svoj nárok uplatniť.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (OZ): Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB ku dňu 6.2.2010 bola 1%, úrok z omeškania je teda 9% ročne.

Vzájomný návrh odporcu:

Odporca uviedol:

Odporca s pokladničkou navrhovateľa si na konci každého mesiaca odsúhlasoval stav vzájomného salda a tento ku dňu 30.6.2009 bol 10.497,50 eur v prospech odporcu. Najneskôr listom zo 4.3.2010 o tom informoval navrhovateľa. V odpore proti platobnému rozkazu žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť s tým, že jeho pohľadávka je väčšia ako navrhovateľova. Kompenzačnou námietkou pohľadávka navrhovateľa zanikla, zvyšok bude predmetom osobitného konania. Navrhovateľ vo vyjadrení k odporu uvádzal, že v prípade sumy 10.497,50 eur išlo o sumu vyplatenú odporcovi 30.6.2009 a na pojednávaní už navrhovateľ tvrdil, že ide o pohľadávku navrhovateľa a nie vyplatenú sumu (rozpor). Asi 5 zamestnancov disponovalo od určitého času kartami s prístupom k účtom navrhovateľa. Odporca si preto začal viesť vlastnú evidenciu o vybratých položkách a položkách účtovaných. Na konci mesiaca s pokladničkou účtoval nákupy pre navrhovateľa oproti výberom z účtu. Odporca si okrem pokladničných dokladov evidoval pomocné doklady po mesiacoch od roku 2005, z ktorých tento mesačný výsledný pokladničný doklad potom vychádzal. Plusové hodnoty na doklade boli pohľadávky odporcu, mínusové boli záväzkov odporcu. Nepoužívalo sa správne tlačivo, ale to nie je podstatné. Porovnaním položiek z pomocných dokladov s položkami oficiálneho účtovníctva navrhovateľa by bolo možné zistiť, či sú totožné. Odporca má podozrenie, že navrhovateľ s účtovnými knihami manipuloval. Odporca niesol ako konateľ osobnú zodpovednosť, dokonca aj osobný ručiteľský záväzok. Prácu si vykonával zodpovedne a k spokojnosti navrhovateľa. Z dôvodov známych len navrhovateľovi došlo k z mene vzťahu.

Odporca mal s majiteľom navrhovateľa od začiatku veľmi dobré vzťahy, odporca mal byť aj spoločníkom spoločnosti, ale sám to odmietol, lebo bola na neho vtedy vedená exekúcia. V roku 2004 navrhovateľ dostal úver aj na základe ručenia odporcu. Stav pokladne mal byť najskôr 7.978 eur (informácia od pracovníčky navrhovateľa E.B.), v liste navrhovateľa z 26.3.2010 bola uvedená suma 15.769,42 eur. Z funkcie konateľa bol odvolaný 16.6.2009 a inventúra mohla byť urobená k 30.6.2006 a nie až 27.8.2009, aj keď je pochybné aj to, či bola vykonaná vtedy. Jej výsledky totiž boli odporcovi doručené až 25.1.2010.

Po námietke navrhovateľa (suma 3.860 eur v prospech odporcu za 6/2009 sa odpočítala od zostatku za 5/2009) odporca uviedol, že suma 3.860 eur ako výsledok za 6/2009 sa mala pripočítať k zostatku za 6/2009 a že teda skutočná výška pohľadávky je 18.217,58 eur. Na námietku, že to uviedol až po oboznámení sa s upozornením navrhovateľa na túto skutočnosť, uviedol odporca, že je vecou taktiky a procesného postupu, ako uplatňuje svoje nároky. K výpovedi svedkyne D.M., účtovníčky navrhovateľa, uviedol, že mínusové znamienko znamená pohľadávku navrhovateľa. Je nelogické, aby tie isté znamienka mali u rôznych zamestnancov rôzne významy. V podaní zo 17.3.2011 zase uviedol, že plusové znamienko znamená pohľadávku navrhovateľa a mínusové odporcu. Pracovníčka odporcu sa však dopúšťala opakovaných chýb. Doklady, ktoré by mohli svedčiť v prospech odporcu, sú zlikvidované a odporca nemá prístup k účtovníctvu. Odporca vychádza z posledného salda. Z dokladov vyplýva, že tam došlo aj k chybám a k následným opravám. K 31.12.2008 nemal byť výsledok 5.822,99 eur, ale 1.614,14 eur. V apríli 2009 bola dňa 7.4.2009 uvedená suma 25.000 eur ako výber so znamienkom plus a po 20.4.2009 je uvedená suma 25.000 eur ako vklad, ale zase so znamienkom mínus. Je pritom nesporné, že vklady odporcu majú byť vedené so znamienkom mínus (opakovane však pred tým tvrdil opak). Správny zostatok by mal byť teda nie plus 21.472,22 eur, ale mínus 24.716,01 eur. Konečný zostatok potom predstavuje nie plus 10.497,58 eur, ale mínus 35.195,64 eur (so započítaním chyby 4.206,85 eur v prospech odporcu a 25.000 eur v neprospech odporcu). Pri započítaní nároku navrhovateľa 7.172,72 eur sa potom odporca domáhal voči navrhovateľovi zaplata sumy 28.022,92 eur.

Z dokladov za máj 2009 vyplýva, že odporca vložil 18.5.2009 na účet navrhovateľa 20.000 eur a 20.000 eur dal do pokladne, ale z účtovníctva navrhovateľa vyplýva iba vklad na účet. Sumu 20.000 eur teda chýba, chyba je niekde v pokladni. Nešlo o vklad na pôžičku v prípade jednej z týchto súm, tá bola uzavretá až po vklade tejto sumy. Suma 20.000 eur tak chýba v pokladni a chybu urobila pokladnička a nie je isté, kde tá suma je, navrhovateľ ju zamlčiava.

Pokiaľ ide o počiatočný stav k 31.12.2005, tak sumu 496.128,40 Sk evidoval vo svojom účtovníctve navrhovateľ a k sume 499.956,70 Sk sa dopracoval odporca svojimi výpočtami na základe dokladov za obdobie od 13.6.2005 do 31.12.2005. Už len z toho dôvodu musí byť aj iný zostatok k 15.1.2006 - celkove v neprospech odporcu bol zmenený o 4.059,30 Sk.

Odporca podaním doručeným dňa 2.11.2011 zobral späť návrh v časti o zaplatenie 0,08 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 16.3.2010 do zaplatenia a domáhal sa zaplatenia sumy po vzájomnom započítaní 28.022,84 eur s úrokom z omeškania.

Odporca predložil nasledovné listinné dôkazy:

Výdavkové pokladničné bloky, kde sú vyplnené údaje: dátum, G. I. ako osoba, ktorej mali byť vyplatené sumy, suma v eur so žiadnym alebo mínusovým znamienkom a podpis (parafa) inej osoby a odporcu: 31.1.2009 31.075,19 eur, 28.2.2009 mínus 10.936,57 eur, 31.3.2009 mínus 3.912,72 eur, 30.4.2009 21.472,22 eur, 31.5.2009 14.357,58 eur a 30.6.2009 10.497,58 eur.

Navrhovateľ uviedol:

V prvom podaní pri vyjadrení k odporu uviedol, že posledný pokladničný doklad predložený odporcom svedčí o tom, že odporcovi bola vyplatená suma 10.497,58 eur, doklad je podpísaný pokladničkou navrhovateľa. Doklad tak svedčí naopak o nároku navrhovateľa v tejto výške. Na pojednávaní potom navrhovateľ vysvetlil, že odporca mal prístup k účtom navrhovateľa a niekoľkokrát za mesiac vyberal finančné prostriedky a následne dokladoval výdavky, na konci mesiaca bol odsúhlasený výsledný zostatok. Išlo o finančné prostriedky navrhovateľa, ktorými odporca disponoval a dokladoval ich použitie. Zmyslom dokladov bolo vyúčtovať ako odporca použil prostriedky (nákupné bloky...). Navrhovateľ zatiaľ zvyšnú sumu proti odporcovi neuplatňuje. Ak navrhovateľ pôvodne uvádzal, že išlo o sumu vyplatenú, tak navrhovateľ len citoval obsah pokladničného dokladu. Pracovníčky vedia rozlíšiť rozdiel medzi výdavkovým a príjmovým dokladom. Znamienko „čiarka“ pred sumami na dokladoch neznamená význam „mínus“, ale ide o bežnú čiarku, ktorá sa pred sumami dáva na dokladoch.

Konečný stav podľa odsúhlasenia odporcu a účtovníčky k 31.5.2009 predstavuje sumu 14.357,58 eur. Podľa dokladov odsúhlasených za mesiac jún vynaložil odporca náklady 9.303,- eur (boli to jeho výdaje na nákupy, služby... v prospech navrhovateľa a boli označené znamienkom „mínus“). Išlo teda o pohľadávku odporcu voči navrhovateľovi. Na druhej strane odporca v júni prijal sumy vo výške 5.443 eur (boli to sumy prijaté z pokladne, z bankomatu, od iných osôb v prospech odporcu). Išlo teda o pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi. Rozdiel medzi sumami mínus 9.303 eur a 5.443 eur je suma mínus 3.860 eur. Po odpočítaní sumy 3.860 eur zostatku k 31.5.2009 14.357,58 eur, výsledok je 10.497,58 eur a to je presne suma uvedená na zostatku k 30.6.2009 - opäť schváleného aj odporcom aj účtovníčkou navrhovateľa. Z uvedeného vyplýva, že sumu 10.497,59 eur môže byť len pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi. Ak by malo platiť opačné tvrdenie, sumu 3.860 eur by bolo potrebné pripočítať k sume 14.357,58 eur a výsledok by bol 18.217,58 eur.

Odporca neustále menil argumentáciu o význame znamienok pred sumami na dokladoch (plus alebo mínus), najskôr odporca tvrdil, že končený stav 10.497,59 eur je pohľadávka odporcu, neskôr po logickej argumentácii navrhovateľa tvrdil, že pohľadávka odporcu je 18.217,58 eur (výsledok za jún sa mal pripočítať k zostatku za máj) a napokon si uplatnil pohľadávku 35.195,64 eur. Odporca tvrdil, že vykonal hĺbkovú kontrolu dokladov, ale vždy reagoval len na argumenty a námietky navrhovateľa. Navrhovateľ však spochyboval len doklady, ktoré predložil odporca a ktorý sa na ne odvolával.

Navrhovateľ zistil ďalšie nasledovné chyby: 1. V apríli 2006 je zlý nápočet položiek s rozdielom 10.200 Sk. 2. V januári 2007 je výber 40.000 Sk so zlým znamienkom mínus (správne malo byť plus). Rozdiel je 80.000,- Sk. 3. V januári 2007 je zle napočítaný celý výdaj. Suma 499.986,70 Sk nie je podložená žiadnym relevantným dokladom. 4. Navrhovateľ našiel doklad z 13.4.2005 o vyplatení 800.000 Sk odporcovi, ale táto položka nikde nie je zachytená. 5. 15.2.2006 je zle zaúčtovaná suma 37.963 Sk. Chyba bola síce v novembri 2006 opravená, ale vo februári 2006 sa chyba prejavila 2 krát po 37.963,20 Sk. 6. 18.8.2006 je zle vypočítaný rozdiel vyúčtovania - namiesto nesprávneho 636.012 Sk má byť správne 635.712 Sk (rozdiel 300 Sk). 7. 31.5.2007 je zlý nápočet príjmov a výdajov. 8. 30.9.2007 je zle vypočítaný rozdiel príjmov a výdajov, v skutočnosti je o 12.650 Sk nižší. 9. 30.11.2007 je takisto zle vypočítaný výdaj a potom rozdiel o 149 Sk. 10. 31.3.2008 je výber uvedený so znamienkom mínus, spôsobuje to rozdiel 200.000 Sk. 11. 31.10.2008 je rozdiel o 5.453,50 Sk, pretože bol zle započítaný. 12. Okrem toho, že zostatok k 31.12.2005 odporca nevedel odôvodniť, uvádza jeho rôznu výšku - 499.986,70 Sk alebo 496.128,40 Sk.

Pokiaľ ide o dve platby 20.000 eur v máji 2009, tak jedna z nich nemôže byť predmetom účtovania vzájomných sald medzi účastníkmi, pretože išlo o vklad na pôžičku z prostriedkov od tretej osoby a to sa účtuje osobitným spôsobom. Napokon aj doklad svedčí tomu, že sumu vložila tretia osoba (J.M.).

Navrhovateľ predložil nasledovné listinné dôkazy:

List navrhovateľa odporcovi zo dňa 26.3.2010, v ktorom poukazoval na pracovnú zmluvu medzi účastníkmi zo dňa 5.6.2000 na dobu neurčitú v pozícii administratívneho pracovníka, pričom bol následne menovaný aj za konateľa, ktorú pozíciu vykonával do 16.6.2009 a pracovný pomer skončil 28.2.2010 na základe výpovede navrhovateľa z dôvodu § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu sumy 7.172,72 eur pod hrozbou súdneho vymáhania.

V liste sa navrhovateľ vyjadril aj k podaniu odporcu zo dňa 4.3.2010, keď uviedol, že pre vedenie účtovníctva a skladového hospodárstva je irelevantné vedenie „vlastného účtovníctva“ doma zo strany odporcu. Podľa vedenia vlastného saldokonta by vraj navrhovateľ dlhoval odporcovi sumu 10.497,58 eur, avšak podľa účtovníctva dlhuje odporca navrhovateľovi 15.769,42 eur a spolu s nárok 7172,71 eur to je spolu 22.914,14 eur. Suma - manko 15.769,42 eur bola zistená na základe inventúry pokladničnej hotovosti č. 1/2009 na základe príkazu 27.8.2009. Dôvodom bola nevyúčtovaná záloha zo strany odporcu, pretože neboli predložené relevantné účtovné a daňové doklady.

List odporcu navrhovateľovi z 9.4.2010, v ktorom uznal pohľadávku navrhovateľa vo výške 7.172 eur s tým, že buď dodá tovar v rovnakej hodnote alebo zaplatí sumu 7.172,72 eur.

V liste sa odporca vyjadril aj k nároku 15.769,42 eur, ktorý popieral, pretože k inventúre malo dôjsť 27.8.2009, keď funkcia konateľa odporcovi zanikla už 16.6.2009, nemal už prístup do pokladne a na účet a nemôže za to niesť zodpovednosť. Nárok navrhovateľ nedoložil napriek požiadavke odporcu listom zo 4.3.2010. Odporca disponuje dokladmi, ktoré sú verifikované zamestnancami navrhovateľa. Ak tieto doklady navrhovateľ „pozmenil“, nič to na veci nemení.

Navrhovateľ tvrdil listami z 25.1.2010 a 26.3.2010, že manko je vo výške 15.769,42 eur.

Svedkyňa D.M., účtovníčka odporcu uviedla, že vzájomne s odporcom každý mesiac odsúhlasovali doklady, potom to sčítali a rozdiel sa odporcovi pripočítal na výdavkový doklad. Doklady vypíňali spoločne, napr. v pomocných podkladoch za mesiac 6/2009 prvé tri položky napísal odporca (išlo o jeho výdavky), ďalšie tam dopísala účtovníčka na základe ním predložených dokladov (7 položiek príjmov a 5 položiek výdajov odporcu). Ak je na doklade uvedená napr. položka „umyvárka mínus 4,95 eur“, ide o výdaj odporcu na umytie auta, pričom na to použil vlastné peniaze alebo peniaze navrhovateľa. Ak pred sumou je znamienko plus, tak to znamená, že prijal odporca prostriedky, napr. „8.6.2009 - C. I. plus 746 eur“. Aj výsledné plusové hodnoty potom predstavujú pohľadávky navrhovateľa a mínusové pohľadávky odporcu. Jednotlivé sumáre, či pomocné podklady boli zlikvidované, pretože nešlo o účtovné doklady. Majú k dispozícii len posledný doklad z júna 2009, lebo nesedela pokladňa. Ani všetky doklady, ktoré predložil odporca, neboli účtovnými dokladmi. Pokiaľ ide o súlad týchto podkladov s účtovníctvom navrhovateľa, tak sú totožné len vtedy, ak existovali účtovné doklady.

Svedkyňa E.B., účtovníčka navrhovateľa uviedla, že radoví zamestnanci účtovali svoje pohľadávky a záväzky po každom prípade, napr. zobrali peniaze z pokladne, niečo kúpili a hneď to vyúčtovali. Odporca to robil raz za mesiac, vzájomne to odsúhlasovali od roku 2000, od kedy nastúpila do práce. Nie všetky doklady predložené odporcom boli dané účtovníctva, lebo neboli účtovnými dokladmi alebo sa netýkali majetku navrhovateľa (nákup pohonných hmôt pre auto odporcu). Auto odporcu mal navrhovateľ v nájme, ale nevedela uviesť, či cena nájmu obsahovala aj pohonné hmoty. Tieto pomocné doklady už navrhovateľ nemá k dispozícii, pretože len účtovné doklady je povinný archivovať 10 rokov. Niekedy musela „naháňať“ odporcu, aby dokladoval svoje príjmy a výdavky. V prípade 2 vkladov po 20.000 eur v máji 2009 uviedla, že jedna platba bola oprávnené započítaná, ale druhá bola vkladom na pôžičku a do vzájomného účtovania nepatrí. Išlo o pôžičku navrhovateľa od tretej osoby, ktorú odporca vložil na účet najskôr v sume 80.000 eur a potom 20.000 eur. Ide však o sumy, ktoré sú vedené na inom účte. Odporca do pokladne nikdy nedával hotovosť, len predkladal doklady na započítanie.

Svedkyňa J.C., účtovníčka navrhovateľa, uviedla, že vzájomné saldá robila zamestnancom, nie odporcovi. Princípy však boli rovnaké. Pokiaľ bolo plusové znamienko, znamenalo to, že zamestnanec mal preplatok a teda pohľadávku voči zamestnávateľovi. S účtovaním odporcu neprišla do styku. Podľa nej princípu účtovania boli pri všetkých zamestnancoch rovnaké.

Inventarizácia pokladne:

Vzhľadom na posúdenie veci sa súd touto otázkou nezaoberal, pretože s nárokom ani navrhovateľa ani odporcu nesúvisí. Výsledok inventarizácie ku dňu 7.9.2009 na základe príkazu zo dňa 27.8.2009 a zápisu z inventarizácie zo dňa 9.9.2009 bol taký, že odporca by mal mať u seba hotovosť a zálohy 15.769,42 eur. Stav pokladne síce súvisí so vzájomným účtovaním sáld účastníkov konania, resp. by mal byť s ním v súlade, ale súd nárok odporcu zamietol bez ohľadu na výsledok stavu pokladne.

Súd pôvodne rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 24C 118/2010-170 zo dňa 29.11.2011, tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.172,72 eur a vzájomný návrh odporcu o zaplatenie sumy 35.195,84 eur zamietol. Súd pritom vychádzal z nasledovného posúdenia:

Skutkové a právne závery súdu:

Súd najskôr skutkovo posúdil doklady predložené odporcom - mesačné saldá od roku 2006 do roku 2009. Prihliadal pritom na vlastné zistenia alebo na námietky účastníkov (často totožné so zisteniami účastníkov). Súd pri posudzovaní podkladov sa zaoberal najmä tým, aký význam malo znamienko plus alebo mínus, zrejmy chybami a námietkami účastníkov. Pokiaľ súd aj dospel k tomu, že vyúčtovanie obsahuje zrejmu chybu, len ju súd uvádza vo svojich konštatovaniach. Nasledujúce mesiace posudzuje bez prihliadania na predchádzajúce chyby.

Počiatočný stav:

Navrhovateľ najskôr vychádzal zo zostatku mínus 496.128,40 Sk uvedenom na kontrolnom výpočte príjmov a výdavkov za január 1996. Tak si aj uplatňoval pôvodne svoj nárok v podaniach pred začiatkom konania a v konaní pred súdom (kompenzačná námietka). Neskôr túto sumu spochybnil a za počiatočný stav k 31.12.2005 označil mínus 499.986,70 Sk. Nie je zrejmé, ako dospel odporca ak tejto sume.

Mesačné výpočty vzájomných sáld (rozdiely medzi príjmami a výdajmi) a zápočet na aktuálny zostatok ku koncu mesiaca (polovici mesiaca):

Prvý výdavkový doklad je k 15.1.2006 so zostatkom mínus 240.565,60 Sk. V druhej polovici januára vybral odporca prostriedky vo výške 672.000 Sk a použil na nákup a iné vo výške 264.931,30 Sk. Zostalo mu teda 407.068,70 Sk, ktoré patrili navrhovateľovi. Doklad k 31.1.2006 svedčí zostatku (plus) 166.503,10 Sk, čo znamená, že po odpočítaní pohľadávky odporcu (240.565,60 Sk) ešte stále mal odporca u seba 166.503,10 Sk navrhovateľových prostriedkov, z čoho vyplýva, že plusové znamienko znamená pohľadávku navrhovateľa a mínusové pohľadávku odporcu.

Výsledná suma k 15.2.2006 je (plus) 37.963 Sk, pričom k 31.1.2006 mal odporca navrhovateľových 166.503,10 Sk. Vo februári 2006 vybral ďalších 425.000 Sk a použil alebo vrátil 629.466,- Sk (haliere nie sú dostatočne čitateľné), rozdiel je mínus 204.466,10 Sk. Logicky vyplýva, že ide o pohľadávku odporcu. Po odpočítaní tejto pohľadávky odporcu od sumy 166.503,10 eur je výsledok mínus 37.963 Sk. Na pokladničnom doklade k 15.2.2006 je však uvedená hodnota (plus) 37.963 Sk. Podľa názoru navrhovateľa (aj súdu) ide o omyl.

V tomto omyle pokračovali účastníci aj pri výpočte zostatku k 28.2.2006. Odporca vybral 588.129,90 Sk a použil 84.757,20 Sk, rozdiel v prospech navrhovateľa je 503.372,70 Sk. K 15.2.2006 mal odporca pohľadávku 37.963 Sk a po započítaní prostriedkov navrhovateľa, ktoré mal k 28.2.2006 k dispozícii, mal voči navrhovateľovi záväzok 465.409,70 Sk. V doklade k 28.2.2006 je však uvedená suma (plus) 541.335,70 Sk, z čoho vyplýva, že účastníci sumu 37.963 Sk k sume 503.372,70 Sk predchádzajúci zostatok pripočítali, namiesto toho, aby ho odpočítali a znížili tak záväzok odporcu.

Ku dňu 16.3.2006 opäť účastníci pokračovali v pôvodnej línii. Odporca vybral alebo prijal (plus) 2.991.006 Sk (napr. 2.000.000 Sk 2.3.2006 z VÚB) a použil (mínus) 2.714.719,70 Sk. Rozdiel v prospech navrhovateľa je 276.286,30 Sk a tie po pripočítaní k ostatnému zostatku k 28.2.2006 (541.335,70 Sk) predstavujú zostatok k 16.3.2006 (plus) 817.622 Sk. Ide jednoznačne o pohľadávku navrhovateľa (s chybou výpočtu pri zlom započítaní 37.963 Sk).

K 31.3.2006 evidentne odporca viac vybral ako použil (o 45.035 Sk), logicky sa táto suma pripočítala k zostatku k 16.3.2006 (817.622 Sk) a celková pohľadávka navrhovateľa tak bola 862.657 Sk, čomu zodpovedá aj doklad.

Do 15.4.2006 odporca viac minul ako prijal, logicky sa mu znížil záväzok z 862.657 Sk na (plus) 737.815,50 Sk a zodpovedá tomu aj doklad.

Takýmto logickým spôsobom boli účtované vzájomné pohľadávky až do 30.11.2006, keď plusová hodnota na výdavkovom pokladničnom doklade znamenala pohľadávku navrhovateľa a mínusová odporcu. K 30.11.2006 výsledný zostatok predstavoval 847.703,50,- Sk (oproti 31.10.2006 sa logicky zvýšil v prospech navrhovateľa). Táto položka však bola znížená priamo v doklade o sumu 37.963 Sk s poznámkou „2 mes.“. Je evidentné, že ide o opravu položky z druhého mesiaca roku 2006, kde súd (viď vyššie) konštatoval chybu ku dňu 15.2.2006 - suma 37.963,- Sk bola započítaná v neprospech odporcu namiesto toho, že mala byť započítaná v jeho prospech. Ku dňu 30.11.2006 však táto chyba bola opravená a konečná položka k tomuto dňu po oprave bola znížená na sumu 809.740,50,- Sk. Podľa navrhovateľa (aj názoru súdu) však hodnota chyby bola dvojnásobok sumy 37.963,- Sk (75.926 Sk).

Potom pokračuje účtovanie až do 30.9.2008 tým spôsobom, že výsledné zostatky zodpovedajú stavu, že plusové hodnoty na výdavkových dokladoch sú pohľadávkou navrhovateľa a mínusové hodnoty pohľadávkou odporcu. Zostatok k tomuto dňu bol (plus) 375.914 Sk. V októbri 2008 prijal odporca 60.821 Sk a použil 55.367,50 Sk, takže rozdiel v prospech navrhovateľa je 5.453,50 Sk. Túto sumu bolo potrebné pripočítať k predchádzajúcemu zostatku 375.914 Sk (30.9.2008), čo by bola suma 381.367,50 Sk. Zostatok k 31.10.2008 však podľa dokladu je 370.460,50 Sk, čo znamená, že účastníci sumu z 10/2008 5.453,50 Sk od predchádzajúceho zostatku nesprávne odpočítali a to v prospech odporcu.

Zostatok k 30.11.2008 je (plus) 276.572,50 Sk. Za mesiac december sú pripojené jednotlivé položky, ale nie je uvedený výpočet výslednej sumy za mesiac december. Podľa výpočtu súdu mal odporca výdaje 519.742,50 Sk a príjmy 180.647 Sk, rozdiel súm je 399.095,50 v prospech odporcu. Po odpočítaní tejto sumy od predchádzajúceho zostatku (plus) 276.572,50 Sk je výsledná suma mínus 65.523 Sk (2.174,97 eur) v prospech odporcu. Podľa výdavkového dokladu je však zostatok k 31.12.2008 mínus 175.423,50 Sk (5.822,99 eur). V prospech odporcu je tak započítaných viac o 109.900,50 Sk (3.648,03 eur). Súdu nie je zrejmý výpočet, na základe ktorého k tomu účastníci dospeli. Podľa odporcu by mal byť výsledný zostatok 1.614,14 eur (podľa súdu 2.174,97 eur).

Ku dňu 31.3.2009 zostatok bol mínus 3.912,72 eur v prospech odporcu. Za mesiac apríl mal podľa podkladov odporca príjmy 52.332,16 eur a výdavky 26.947,22 eur, rozdiel v prospech navrhovateľa bol uvedený (plus) 25.384,94 eur. Po započítaní predchádzajúceho zostatku je výsledný zostatok (plus) 21.472,22 eur, čo zodpovedá údaju na výdavkovom doklade. Odporca však poukazoval na to, že vklad 25.000 eur bol nesprávne uvedený so znamienkom plus ako pri výbere, takže táto suma by mala byť započítaná v jeho prospech (aj podľa názoru súdu, pohľadávka však bola sporná aj z iných dôvodov).

Za máj bol výsledok hospodárenia odporcu mínus 7.114,64 eur v jeho prospech ako rozdiel súm 34.696,24 eur (výbery navrhovateľa, prijaté sumy navrhovateľa... v prospech odporcu) a 41.810,88 eur (vklady navrhovateľa... v prospech odporcu). Z podstaty položiek vyplýva, že odporca na účet odporcu vložil viac, ako vybral alebo použil, teda v jeho prospech bolo potrebné započítať sumu 7.114,64 eur. Zostatok k 30.4.2009 bol (plus) 21.472,22 eur, takže po odpočítaní tejto sumy od predchádzajúceho zostatku je výsledný zostatok ku dňu 31.5.2009 (plus) 14.357,58 eur. Ak by suma 21.472,22 eur bola pohľadávka odporcu voči navrhovateľovi, tak po pripočítaní sumy 7.114,64 eur by sa táto pohľadávka (teda zostatok k 31.5.2009) zvýšila na sumu 28.586,86 eur (súčet 21.472,22 a 7.114,64). Výsledná suma k 31.5.2009 sa však oproti aprílu 2009 znížila na 14.357,58 eur (21.472,64 po odpočítaní sumy 7.114,64). Súd sa náhodne pri tomto mesiaci opäť venoval významu znamienok plus a mínus. V tomto mesiaci bol sporný jeden vklad 20.000 eur, navrhovateľ tvrdil, že nemal byť predmetom vzájomného účtovania.

V júni bol výsledok hospodárenia odporcu mínus 3.860 eur v jeho prospech, takže po odpočítaní tejto sumy od predchádzajúceho zostatku je výsledný zostatok ku dňu 30.6.2009, ale aj konečný zostatok medzi účastníkmi (plus) 10.497,58 eur v prospech navrhovateľa.

Navrhovateľ poukázal na nasledovné chyby: 1.) V apríli 2006 je zlý nápočet položiek s rozdielom 10.200 Sk. Výdaj odporcu je uvedený 1.907.821,50 Sk, správny má byť 1.918.021,50 Sk. 2.) V januári 2007 je výber 40.000 Sk so zlým znamienkom mínus (správne malo byť plus). Rozdiel je 80.000,- Sk. 3.) V januári 2007 je zle napočítaný celý výdaj. 4.) Navrhovateľ našiel doklad z 13.4.2005 o vyplatení 800.000 Sk odporcovi, ale táto položka nikde nie je zachytená. 5.) 15.2.2006 je zle zaúčtovaná suma 37.963 Sk. Chyba bola síce v novembri 2006 opravená, ale vo februári 2006 sa chyba prejavila 2 krát po 37.963,20 Sk. 6.) 18.8.2006 je zle vypočítaný rozdiel vyúčtovania - namiesto nesprávneho 636.012 Sk má byť správne 635.712 Sk (rozdiel 300 Sk). 7.) 31.5.2007 je zlý nápočet príjmov a výdajov. 8.) 30.9.2007 je zle vypočítaný rozdiel príjmov a výdajov, v skutočnosti je o 12.650 Sk nižší. 9.) 30.11.2007 je takisto zle vypočítaný výdaj a potom rozdiel o 149 Sk. 10.) 31.3.2008 je výber 100.000 Sk uvedený so znamienkom mínus, spôsobuje to rozdiel 200.000 Sk. 11.) 31.10.2008 je rozdiel o 5.453,50 Sk, pretože bol zle započítaný. 12.) Okrem toho, že zostatok k 31.12.2005 odporca nevedel odôvodniť, uvádza jeho rôznu výšku - 499.986,70 Sk alebo 496.128,40 Sk. 13) Akceptoval zle zapísaný vklad sumy 25.000 eur v apríli 2009 - zlé znamienko.

Odporca poukázal na tieto chyby: 1) Suma 3.860 eur z júna 2009 sa mu mala započítať v jeho prospech a nie neprospech, ide o zlý výpočet podľa neho. (Neskôr však toto tvrdenie poprelo opačným tvrdením o znamienku mínus a plus.) 2) Zle účtovaná suma za 4/2009, kedy suma 25.000 eur - vklad - mala byť vedená ako výdaj odporcu, nie jeho príjem (v podklade je uvedené znamienko plus a aj podľa výpočtov súdu bola táto suma započítaná medzi príjmy odporcu). 3) Počiatočný stav k 31.12.2005, tak sumu 496.128,40 Sk evidoval vo svojom účtovníctve navrhovateľ a k sume 499.956,70 Sk sa dopracoval odporca svojimi výpočtami na základe dokladov za obdobie od 13.6.2005 do 31.12.2005 (potom musí byť aj iný zostatok k 15.1.2006 už len z tohto dôvodu). Za obdobie roku 2005 ani predchádzajúce roky však súd nemal k dispozícii. 4) Poukazoval aj na ďalšie chyby, ktoré už konštatuje súd vo svojich zisteniach.

Súd na základe zistených a účastníkmi tvrdených chýb konštatuje nasledovné:

1) Nie je jasný ani „počiatočný“ zostatok k 31.12.2005, pretože aj ten odporca prezentuje v 2 verziách. K inému než pôvodne tvrdenému mal dôjsť po prepočtoch dokladov za obdobie druhého polroka 2005. Nie je žiadna záruka, že práve ten výpočet je dobrý, že práve podklady za jednotlivé mesiace sú korektné a že jednotlivé saldá za mesiace sú vypočítané správne. A najmä - podklady za toto obdobie ani súd nemal k dispozícii.

2) Keby aj mal súd k dispozícii podklady za polrok 2005, nie je žiadna záruka, že práve dátum k polroku 2005 alebo ku koncu roku 2006 je ten, ktorý poskytuje objektívny základ pre výpočty do budúcnosti.

3) Náhodné kontrolné výpočty za niektoré mesiace z obidvoch strán sporu ale aj zo strany súdu potvrdili rozpory. Sumár výdajov a príjmov obsahuje viacero údajov a nie je zrejmé, ktoré sumy boli započítané alebo mali byť započítané alebo nemali byť započítané do súhrnu výdajov či príjmov za konkrétny mesiac. Takmer pri každom výpočte je na ľavej strane listu stĺpec - zostava príjmov a výdajov. Okrem toho sú ešte pod týmto stĺpcom alebo vedľa neho ďalšie číselné údaje a je evidentné, že nie všetky boli zahrnuté do sumáru výdajov a príjmov. Nie je zrejmé, aké bolo kritérium. Pri súčte výdajov a príjmov je na viacerých listoch ešte doplnená určitá suma, niekedy pri položke sumár výdajov alebo sumár príjmov. Niekedy je suma doplnená už pri rozdieli výdajov a príjmov. Nie je zrejmé, na základe čoho došlo k oprave a či oprava je dostačujúca (viď nasledujúci bod).

4.) Obidve strany sporu poukázali na niekoľko príkladov, keď pri jednotlivých položkách príjmov či výdajov alebo pri zostatku na konci mesiaca došlo k chybe v znamienku - bolo uvedené mínus namiesto plus alebo opačne. Išlo o sumy vo výške niekoľkých eur ale aj tisícok eur. Takáto chyba sa pritom prejaví v dvojnásobnej výške. Ak má byť napr. hodnota mínus 10 opravená na hodnotu plus 10, tak rozdiel medzi tým je 20.

5.) Nie je zrejmé, či platby tretím osobám a platby od tretích osôb sú spárované (najmä pri pôžičkách). Napr. prijatie v hotovosti akejkoľvek platby odporcom od tretej osobe sa musí prejavíť buď vo výdajoch alebo vklade v prospech odporcu. Najmä pri pôžičkách navrhovateľa od tretích osôb boli pochybnosti, či aspoň jedna položka sa neprejavila vo vzájomnom vyúčtovaní sáld. Aj keď podľa zhodných tvrdení účastníkov sa to prejavíť nemalo, aspoň pri jednej sume navrhovateľ tvrdil, že k tomu došlo.

6.) Súvisí s bodom 5 - podania obidvoch strán sporu poukázali aj na to, že sú sporné aj samotné položky - oprávnenosť príjmov a výdajov, napr. pri pôžičkách, používaní súkromného motorového vozidla odporcu navrhovateľom (bolo v nájme), pri používaní prostriedkov navrhovateľa odporcom na súkromné účely a pod.

Súd nedokáže posúdiť hodnovernosť jednotlivých položiek od roku 2006 do roku 2009, ani jednotlivých výpočtov. Nie vždy je zrejmé, čo bolo predmetom súčtu výdavkových či príjmových položiek. Súd nevie napr. posúdiť, k akej chybe došlo pri položke 25.000 eur v apríli 2009 - či k chybe pri názve položky (vklad namiesto výber) alebo k chybe v znamienku (plus namiesto mínus) alebo dokonca či nedošlo k chybe v sume alebo k mylnému zápisu celej položky (nemala byť predmetom vyúčtovania medzi účastníkmi). Súd ani účastníci nemajú k dispozícii kompletne doklady k jednotlivým prípadom výdajov a príjmov.

Súd poukazuje na príklad spochybnenia samotných položiek:

Navrhovateľ vedie vo svojom účtovníctve za máj 2009 len jeden vklad od odporcu vo výške 20.000 eur - na účet. Vklad 20.000 eur do pokladne neeviduje. V apríli a v máji 2009 sú tak pochybné dve veľké sumy - v apríli vklad 25.000 eur v dokladoch zle označený znamienkom plus a v máji spochybňovaná suma 20.000 eur ako vklad do pokladne. Spolu ide o 45.000 eur (1.355.670,- Sk), pričom ich význam sa vo vzájomnom účtovaní sáld prejaví v dvojnásobnej výške. Pritom odporca mal v marci záväzok voči navrhovateľovi mínus 3.912,72 eur podľa pomocných podkladov. V nasledujúcich dvoch mesiacoch mal odporca vložiť v prospech navrhovateľa zo svojich vlastných prostriedkov 45.000 eur, ktoré podľa podkladov nemohol mať z účtu, pokladne navrhovateľa alebo od tretích osôb - nenasvedčujú tomu údaje v týchto podkladoch. Nemá ani žiadnu logiku, aby zo svojich vlastných prostriedkov odporca úveroval navrhovateľa. Ak išlo o pôžičku, tak účastníci boli vo všeobecnosti zhodní v tom, že tieto sa nemali účtovať a neúčtovali sa vo vzájomnom účtovaní sáld. Navrhovateľ tvrdil, že odporca túto sumu neoprávnené zahrnul do vzájomného vyporiadania sáld. Odporca to popieral, ale nijakým dôveryhodným spôsobom nevysvetlil, prečo takú obrovskú sumu (podľa vlastných tvrdení by malo ísť o jeho výlučné prostriedky) vložil v prospech navrhovateľa. Ak by išlo o jeho pôžičku navrhovateľovi, nepatrila by do tohto vzájomného vyúčtovania a bola by omylom zahrnutá. Ak odporca je presvedčený, že mu navrhovateľ dlhuje obrovské sumy, tak musel by vysvetliť, prečo vložil za takých okolností v prospech odporcu obrovskú sumu. Okolnosti zmluvy takisto nie sú jasné a vôbec nie je rozhodujúci deň podpísania písomnej zmluvy. Pre potreby účtovníctva sa mohla vyhotoviť kedykoľvek.

Rozpor medzi účtovníctvom a dokladmi predloženými odporcom navrhovateľ vysvetlil logicky - v účtovníctve môže byť len to, čo je účtovným dokladom. Súd poukazuje aj na to, že odporca ako bývalý konateľ navrhovateľa so svojimi podriadenými zosumarizoval každý mesiac príjmy a výdaje podľa dokladov, ktoré predložil. Jeho konečný zostatok bol vyše 10.000 eur v neprospech odporcu. Ani to však pri vyššie uvedených zisteniach súdu nemôže znamenať, že by navrhovateľ mal na túto sumu nárok.

K dôveryhodnosti tvrdení odporcu uvádza súd dva príklady:

1.) Odporca sa odvolával na konečný stav salda s tým, že to bolo vzájomne odsúhlasené účastníkmi. Odvolával sa na to aj pri konkrétnych mesiacoch a položkách, ale len pri tých položkách, ktoré boli v jeho prospech alebo pri položkách, ktoré spochybňoval navrhovateľ. On sám na druhej strane svoje podklady spochybňoval s tým, že poukazoval na opakované chyby, pričom ale tvrdil, že išlo len o chyby účtovníčky navrhovateľa.

2.) K významu znamienok súdu a tvrdení odporcu súd uvádza: Podľa pôvodných tvrdení odporca dlhoval navrhovateľovi 31.1.2009 31.075,19 eur (936.171,17,- Sk) a k 28.2.2009 naopak navrhovateľ dlhoval odporcovi 10.936,57 eur (329.475,11,- Sk). Odporca by musel v priebehu jedného mesiaca preinvestovať 42.011,76 eur (1.265.646,28,- Sk) z vlastných prostriedkov.

Z uvedeného vyplýva, že súd nemohol vôbec dôverovať nijakým tvrdeniam odporcu, okrem tých, ktoré si súd mohol overiť a posúdiť, ktoré z rôznych a rozporných tvrdení odporcu mohol súd považovať za korektné. On sám rôzne tvrdenia označil za taktiku v procesnom postupe, ale je absurdné, aby taktikou boli označený postup, keď sumu vo výške aj desiatok tisíc eur raz označil za príjem a raz za výdaj.

Postup odporcu bol účelový a zrejme v konaní chcel len získať čas. Vzájomné účtovanie sáld bolo ukončené v júni 2009, neskôr aj ukončený pracovný pomer medzi účastníkmi. Odporca nemal voči navrhovateľovi žiadne nároky. Navrhovateľ od júna 2009 robil rôzne šetrenia a inventúry. Pre posúdenie nároku odporcu nie je rozhodujúce, či ich robil bezprostredne po 1.7.2009 alebo začiatkom roku 2010, nie je podstatné ani to, či tak mal robiť za účasti odporcu alebo v čase, keď bol konateľom. Nie je rozhodujúce ani to, či inventúra pokladne bola objektívna a korektná, pretože si z nej navrhovateľ neuplatňoval žiadne nároky. Navrhovateľ si dokonca neuplatňoval ani nároky zo vzájomného účtovania sáld, ktoré ku koncu júnu podľa pomocných dokladov a výpočtov skončilo v jeho prospech. Navrhovateľ uznal, že na základe týchto podkladov si nemôže uplatňovať nároky nielen odporca ale ani navrhovateľ.

Podstatné je, že navrhovateľ pri svojich šetreniach dospel aspoň k jednému exaktnému údaju - stav tovaru v sklade predajne, ktorého odber odporca nariadil, ale nikdy nebol vyúčtovaný. Túto skutočnosť nemohol odporca spochybníť a nárok navrhovateľa (7.172,72 eur) uznal ešte pred začatím konania. Odporca však v reakcii na tento nespochybniteľný nárok navrhovateľa prvýkrát v marci 2010 uviedol, že aj on má nárok voči odporcovi. Výšku tohto nároku niekoľkokrát menil. Najskôr tvrdil, že konečný zostatok na výdavkovom pokladničnom doklade k 30.6.2009 10.497,58 eur je jeho pohľadávka s tým, že znamienko plus znamená jeho pohľadávku. Išlo o neudržateľné tvrdenie odporujúce jeho vlastným dokladom. Ak odporca vybral peniaze z účtu navrhovateľa, tak môže ísť len o výber, nie o vklad, nech tam je akékoľvek znamienko. Nehovoriac o tom, že aj odporca v 99% prípadov výber sám označoval znamienkom plus. Neskôr začal výšku zostatkov meniť, až skončil na pohľadávke 35.195,48 eur. Napokon však ešte zmenil počiatočný stav k 31.12.2005, čo nijakým dôveryhodným spôsobom nevysvetlil a ani nedoložil. Nemožno vylúčiť, že ak nechcel po niekoľkýkrát meniť výšku konečného zostatku, upravil počiatočný stav.

Odporca teda prišiel s tvrdeniami o svojej pohľadávke až potom, čo si uplatnil vlastnú pohľadávku navrhovateľ. Ani navrhovateľ výške zostatku k 30.6.2009 neuvádzal celý čas rovnakú. Bolo to však poznačené tým, že reagoval na konkrétne tvrdenia odporcu, na ním predložené doklady a sám pritom poukazoval, že reaguje len na konkrétne tvrdenia a náhodne zistené chyby. Pred posledným pojednávaním a na ňom všetky známe mu chyby zosumarizoval. Aj súdu môže potvrdiť, že pri zbežnom overovaní pomocných podkladov neprišiel hneď na všetky chyby, ale ak na ne upozornili účastníci, súd overil, že sú dôvodné.

Súd môže teda uzavrieť, že žiaden z účastníkov nemôže s úspechom uplatňovať nárok z pomocných podkladov, výpočtov a vzájomne odsúhlasených sáld, keď neposkytujú žiadnu záruku. Účtovanie prebiehalo od roku 2000, odporca bol konateľom a tou osobou, ktorá zavádzala systém účtovania a interné pravidlá. Bol nadriadený všetkým účtovníčkami.

Aktuálny zostatok v tom ktorom mesiaci mal predstavovať vždy celkový zostatok vzájomných účtovaní od roku 2000. Odporca predložil pokladničné bloky od roku 2006, ale pritom sám spochybnil zostatok ku koncu roku 2005. Súčet chýb predstavuje desiatky tisíc eur. Najobjektívnejší výpočet navrhovateľa, ktorý počítal s chybami aj v prospech aj neprospech odporcu, hovorí ešte stále o pohľadávke navrhovateľa vyše 4.000 eur. Prítom tento výpočet uvažuje len s tými chybami, na ktoré upozornili účastníci v priebehu konania. Na chyby prišli postupne so stúpajúcim počtom úkonov v súdnom konaní. Výpočet chýb preto nie je s veľkou pravdepodobnosťou konečný. Neuvažuje sa pritom o chybách z pred roku 2006.

Príklad účtovania 20.000 eur (bežný vklad odporcu alebo vklad na pôžičku tretej osoby?) ukazuje, že sporné sú položky aj po obsahovej stránke. Na túto položku by mohol súd viesť dlhé a náročné dôkazy (listinné, výsluchy svedkov, znalecké dokazovanie) a nemalo by to pre posúdenie veci žiaden relevantný význam. Súd by si totiž urobil záver o jednej z tisícok položiek.

Za takýchto okolností by súd musel ale posúdiť komplexne všetko vzájomné účtovanie sáld a to aj z pred rokov 2006. To je však technicky nemožné - neexistujú k tomu podklady.

Účastníci v júni 2006 urobili posledné účtovanie salda a dospeli k záverečnému zostatku, ktorý zrejme považovali v tom čase za správny. Neskôr sa ukázalo, že tomu tak nie je, ale ani opravou niekoľkých položiek nie je možné dospieť k správne zostatku.

Na základe odporcom predložených dokladov žiaden z účastníkov nemôže preukázať svoj nárok a preto súd vzájomný návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval za potrebné nárok ani nijakým spôsobom právne kvalifikovať.

Proti rozsudku podal odvolanie odporca, v ktorom uviedol spochybňuje skutkové a právne závery súdu. Namietal tiež, že vzájomným návrhom sa nedomáhal zaplattenia sumy 35.195,48 eur, ale sumy 28.022,84 eur.

Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co 398/2012-205 zo dňa 26.2.2013 rozsudok, výnimkou výroku, ktorým v časti zastavil konanie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa nezaoberal vecou samou, ale len tým, že prvostupňový súd nemal rozhodovať vo väčšom rozsahu o protinávrhu odporcu, než si odporca vôbec uplatnil. Odvolací súd preto bez ďalšieho rozsudok zrušil, aby súd v ďalšom konaní rozhodol v rozsahu podané ho návrhu a protinávrhu.

Súd preto novým rozhodnutím opätovne rozhodol vo veci totožne ako pôvodným rozsudkom, pričom súd odkazuje aj na pôvodné odôvodnenie rozhodnutia. Návrhu navrhovateľa vyhovel a protinávrh odporcu zamietol, len vo výroku rozhodnutia uviedol tú výšku nároku, ktorú si odporca nad rámec návrhu navrhovateľa uplatnil.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania odporcu, ide o nesúhlas so skutkovými a právnymi stanoviskami súdu. Vo veci nebolo potrebné vykonať žiadne ďalšie dôkazy ani výsluchy. Súd má na vec iný názor ako odporca a dôvody odvolania sú vlastne tie tvrdenia, ktoré odporca prezentoval aj v konaní. Osobitne sa súd nimi nezaoberal, stojí si za svojim pôvodným rozhodnutím, vrátane jeho odôvodnenia.

Trovy konania:

Súd na základe zásady úspešnosti priznal navrhovateľovi trovy konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (OSP).

Za návrh na začatie konania zaplatil súdny poplatok 430 eur.

Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí navrhovateľovi náhrada trov právneho zastúpenia. Hodnota odmeny za jeden úkon právnej pomoci patrí odmena pri hodnote sporu 7.172,72 eur vo výške 237,34 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky.

Odmena patrí podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c) a d) vyhlášky za tieto úkony právnej služby: 1) Prevzatie a príprava zastúpenia 19.3.2010, 2) podanie návrhu na súd 20.7.2010, 3) účasť na pojednávaní 7.12.2010, 4) účasť na pojednávaní 1.2.2011 2x, pretože pojednávanie trvalo viac ako 2 hodiny (od 9.30 hod. do 11.50 hod.), 5) písomné vyjadrenie k predloženým dokladom zo strany odporcu zo dňa 10.3.2011.

Úkony právnej služby, za ktoré súd odmenu nepriznal: 1) Vyjadrenie navrhovateľa k odporu odporcu proti platobnému rozkazu z 1.12.2010. išlo o formálny úkon navrhovateľa, ktorým sa nevyjadril k podstate veci. Okomentoval len 1 zo 6 predložených pokladničných dokladov (odporca mal podľa neho fyzicky prijať sumu 10.497,58 eur), čo však pre pochopenie a posúdenie veci z hľadiska obsahu nemalo žiaden význam. Súd akceptuje, že účastník sa môže brániť spôsobom, akým uzná za vhodný. Neznamená to však, že automaticky za každý úkon musí súd priznať odmenu. Napokon v ďalšom priebehu konania navrhovateľ už tvrdil, že išlo o výslednú sumu z vyúčtovania, nie o vyplatenú sumu. 2) Písomné podanie z 18.1.2011. Navrhovateľ ním reagoval na výzvu súdu na pojednávaní zo dňa 2.12.2011, aby predložil odporcom navrhované doklady. Navrhovateľ týmto podaním čiastočne splnil výzvu a doručil v prílohe niektoré doklady. Súčasne navrhol vypočuť svedkyňu. Z tohto pohľadu nešlo teda o meritórne podanie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ v podaní vysvetľuje spôsob účtovania, ide o pokračovanie jeho výpovede na predchádzajúcom pojednávaní, kde len inými slovami alebo na inom príklade vysvetľuje význam plusového a mínusového znamienka. Nejde teda o nový rozbor veci alebo o skutočnosti, ktoré už nemohol navrhovateľ predniesť na pojednávaní.

Za 3 úkony v roku 2010 patrí odmena 712,02 eur. Za každý úkon právnej pomoci patrí tzv. režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. V roku 2010 bol 7,21 eur, čo pri 3 úkonoch je spolu 21,63 eur. Spolu odmena s paušálom za rok 2010 je 733,66 eur, s 19% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky (139,40 eur) je spolu 873,06 eur. Za 3 úkony v roku 2011 je odmena 712,02 eur, spolu s 2 paušálmi po 7,41 eur (14,82 eur) je to spolu suma 726,86 eur. S 20% DPH v roku 2011 (145,37 eur) je to spolu 872,23 eur. Spolu odmena za roky 2010 a 2011 do podania vzájomného návrhu je 1.745,29 eur.

Od podania vzájomného návrhu zo strany odporcu dňa 17.3.2011 v spoločnom konaní súd prejednával dve veci. Z hľadiska výšky odmeny hodnota sporu o nároku navrhovateľa je 7.172,72 eur (odmena je 237,34 eur). Hodnota sporu o nároku odporcu je 28.022,92 eur, resp. 28.022,84 eur, teda tá časť nároku odporcu, o ktorú prevyšuje nárok navrhovateľa. Odmena z hodnoty 28.022,84 eur je podľa § 10 ods. 1 vo výške 436,54 eur. Pri takomto posúdení by sa odmena počítala podľa § 13 ods. 3 vyhlášky - vyššia odmena 436,54 eur sa zvyšuje o 1/3-inu nižšej odmeny (237,34 eur), t.j. o 79,11 eur, čo je spolu suma 515,65 eur (436,54 + 79,11).

Navrhovateľ si však pôvodne uplatnil odmenu len vo výške 492,93 eur, čo je odmena vypočítaná z hodnoty akoby jedného sporu 35.195,56 eur (7.172,72 + 28.022,84), teda bez prihliadnutia na to, že formálne ide o spoločné konanie.

Súd akceptoval takéto posúdenie výšky trov zo strany navrhovateľa, lebo aj keď formálne ide o spojené konanie, fakticky ide o posúdenie jedného komplexného nároku (v konečnom dôsledku posúdenie plusových a mínusových znamienok vyúčtovania).

Po zrušujúcom rozhodnutí pôvodného rozsudku odvolacím súdom si navrhovateľ uplatnil ešte nižší nárok na odmenu za jeden úkon právnej pomoci - 436,54 eur. To by zodpovedalo hodnote sporu 28.022,84 eur, teda sume, ktorú žiadal od navrhovateľa zaplatiť odporca. Navrhovateľ teda vychádzal z toho, akoby bola predmetom sporu len suma 28.022,84 eur. Súd, aj keď má iný názor, to musel akceptovať podľa § 151 ods. 1 OSP: „O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh...“ Ide tiež o návrhové konanie s pravidlami viazanosti návrhom a jeho neprekročenia.

Súd priznal odmenu za tieto úkony právnej služby: 1) Písomné vyjadrenie navrhovateľa k vzájomnému návrhu zo 6.6.2011, 2) pojednávanie 20.9.2011, 3) písomné podanie navrhovateľa - sumár chýb v podkladoch z 5.10.2011, 4) pojednávanie 8.11.2011 - 1x. Podľa zápisnice trvalo pojednávanie od 8.40 hod. do 10.42 hod. Ide o taký banálny časový úsek nad 2 hodiny, že súd nepriznal navrhovateľovi odmenu v dvojnásobnej výške. Priečilo by sa účelu a obsahu ustanovenia, aby za 120 sekúnd súd priznal ďalšiu odmenu vo výške 515,65 eur. Napokon navrhovateľ si dvojnásobnú odmenu ani neuplatňoval a konanie o trovách konania je tiež návrhovým konaním a platia preň pravidlá o viazanosti návrhom. V dvojnásobnej výške si trovy uplatnil odporca za tento úkon, súd preto z opatrnosti na túto skutočnosť poukazuje.

Celkove teda ide o 4 úkony po 436,54 eur, čo je spolu 1.746,16 eur. Za každý úkon služby patrí v roku 2011 tzv. režijný paušál po 7,41 eur, čo pri 4 úkonoch je 29,64 eur. Odmena s paušálom za spoločné konanie predstavuje výšku 1.775,80 eur. S 20% DPH (355,16 eur) ide o sumu 2.130,96 eur.

Odmena za účasť advokáta na pojednávaní, na ktorom súd len vyhlásil rozsudok, ktorú účasť zástupca navrhovateľa avizoval. Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky je odmena len vo výške 1-iny základnej sadzby odmeny, t.j. 109,13 eur (1/4-ina z 436,54 eur) a spolu s paušálom vo výške 7,41 eur ide o sumu 116,54 eur. S 20% DPH (23,31 eur) ide o sumu 139,85 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia do vyhlásenia pôvodného rozsudku predstavujú sumu 4.333,69 eur (1.745,29 eur + 2.130,96 eur + 139,85 eur) a so súdnym poplatkom 430 eur celkové trovy konania predstavujú sumu 4.016,10 eur.

K tomu je potrebné pripočítať dodatočné trovy právneho zastúpenia v súvislosti so zrušením prvého rozsudku odvolacím súdom: 1) Vyjadrenie k odvolaniu odporcu proti rozsudku z 30.1.2012 - odmena 436,54 eur + 7,63 eur režijný paušál + 20% DPH, čo spolu je suma 533 eur. 2) Účasť na pojednávaní

13.6.2013 - odmena 436,54 eur + 7,81 režijný paušál + 20% DPH, čo spolu je suma 533,22 eur. Za obidva úkony ide o sumu 1.066,22 eur.

Spolu trovy celého konania predstavujú sumu 5.082,32 eur.

Suma 0,08 eur (s 9% úrokom z omeškania), o ktorú zbral odporca svoj vzájomný návrh späť, sa neprejavila na výške trov právneho zastúpenia. V tejto časti súd konanie zastavil podľa § 96 OSP.

Podľa § 149 ods. 1 je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.